

og Landstinget stemte Beløbet ud. Finanslovsforslaget gik tilbage til Folketinget, og Folketinget vedtog det, uden at der den Gang var nogen, der talte om, at det var en Ydmygelse for Folketinget. Det eneste nuværende Medlem af Finansudvalget, som den Gang havde Sæde i Folketingets Finansudvalg, nemlig det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), talte den Gang ikke om, at det var en Ydmygelse for Folketinget at vedtage Finanslovsforslaget, som det paa den Maadevar blevet ændret af Landstinget.

Wulff: Jeg maa takke den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) for al den Klogskab, han tillagde mig — saa vidt jeg forstod, var den lidt større end det samlede Landstings —, men ikke desto mindre kan jeg ikke tjene den ærede Ordfører i at slutte mig til hans Betragtninger. Jeg vil optage det Eksempel, som han selv nævnde, nemlig Bevillingen til Landboforeningerne til Husdyravlens Fremme. Nu vedtage vi Finansloven, og den gælder fra 1ste April; tidligere kunde saadanne Foreninger, der fik Tilskud paa Finansloven, ganske kort efter 1ste April hæve deres Tilskud for hele Aaret. I de senere Aar er der indført en anden Praksis — jeg tror ikke af nogen som helst anden Grund end for at holde lidt paa Statens Penge og tjene nogle Renter —, nemlig at man udbetaler saadanne Tilskud kvartalsvis. Men jeg er ganske sikker paa, at hvis Landboforeningerne efter den 1. April gaa hen og anmode om den første Fjerdedel af Tilskuddet, kan ingen nægte dem det, og hvis Forandringen i Loven ikke er vedtagen til næste Kvartal, kunne de da atter hæve den anden Fjerdedel. Det eneste Spørgsmaal, vi til syvende og sidst komme til at strides om, er, om det, naar den nye Husdyrlov er vedtagen og skal træde i Kraft paa en eller anden Dato længere hen i Aaret, da er det, som staar paa Finansloven, eller det, som staar i den vedkommende særlige Lov, der skal gælde. Jeg holder paa, at Finansloven gælder Aaret ud. Men det er muligt, at der der er et interessant Punkt, som vi kunne diskutere. Men i alt Fald vil jeg hævde, at saa længe den særlige Lov ikke er vedtagen, have de vedkommende Foreninger Krav paa det Tilskud, der staar opført paa Finansloven, og det have Kommunerne ogsaa.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Kommunerne have ikke Krav paa Tilskuddet, fordi det staar paa Finansloven, men fordi

det staar paa den anden Lov. Selvfølgelig gælder den Lov, vi i Øjeblikket have, indtil den bliver ændret, og det er i Kraft af den, at Landbrugsforeningerne o. s. v. faa deres Tilskud. Paa samme Maade faa ogsaa Kommunerne deres Tilskud i Kraft af den gældende Lov, men hvis denne Lov ændres, bortfalder selvfølgelig Forudsætningen.

Wulff: Naar Kommunerne faa deres Tilskud, er det dog vistnok ogsaa, fordi det staar paa Finansloven, og det er vistnok saaledes, at selv om det staar paa en anden Lov, har det intet at sige, hvis Bevillingen ikke er opført paa Finansloven. Og hvis der paa Finansloven er opført et Tilskud af den og den Størrelse, tror jeg, det gælder Aaret ud, og under alle Omstændigheder, til det Tidspunkt er kommet, da den ændrede Lov træder i Kraft.

Marott: Den højtærede Finansminister oplyste før, at han aldrig havde haft til Hensigt at holde paa Anmærkningen. Der rejser sig da det Spørgsmaal: Hvorfor har den højtærede Minister overhovedet fremsat Forslaget om denne Anmærkning, naar han ikke havde til Hensigt at holde paa det? Det var det, jeg tillod mig at stemple som letsindigt. Naar den højtærede Minister paa Finanslovsforslaget fremsætter et Forslag, hvorefter han kan tænke sig Muligheden af, at det andet høje Ting vil modsætte sig det, saa at der kan opstaa en Konflikt mellem de to Ting, hvorunder der kunde blive Tale om — det har den ærede Minister ogsaa kunnet tænke sig —, at Folketinget kom til at kapitulere, forekommer det mig at være en uforsvarlig Politik. Naar et saadant Forslag fremkommer, maa det, synes jeg, være Hensigten at tage en Kamp op for at faa det gennemført. Det vil altid forblive en Gaade, hvorledes det har kunnet falde den højtærede Minister ind at fremkomme med denne Anmærkning, hvorved han, formelt set i hvert Fald, har opnaaet det Resultat at tilføje Folketinget et Nederlag. Den højtærede Minister sagde ganske vist, at det er kun en Tale i Luften, det har intet paa sig i denne Forbindelse at tale om Folketingets Nederlag. Jeg mener, det er en Selvfølge, at ved denne Tilbagesendelse af Finanslovsforslaget til Folketinget, hvor man formelt har maattet indrømme Landstingets Berettigelse, har Folketinget faaet et Afbræk i sin Stilling, og den højtærede Minister har Ansvaret for at have ført Folketinget ind i den Situation, som i Dag